

HÓTALAN A HEGYEK INGE

*Ez a tél még megváltatlan,
nincs rá mentség; fehér paplan,
se hó, se hold nem világol –
amíg fölragyog a jászol*

*hordjuk szívünk szakadatlan,
kormos arcot száz darabban,
nincs ajándék semmi tömjén –
rí Boldizsár, Menyhért meg én.*

*Az indul el akaratlan
kinek angyala jelen van,
hóttalan a hegyek inge –
el kell érnünk Betlehembe!*

Nagy Gáspár

Templomunk búcsúnapján, Szent Ányos püspök ünnepén Horváth Imréné, Teréz néni vehette át a Tihanyi Bencés Apátság által alapított Vajda Sámuel díjat, amelyet olyan embereknek adományoznak, akik életükkel, munkásságukkal példamutatóan szolgálták egyházközségünket, és az apátságot. Őt kérdeztük életéről, hitvallásáról:

Célunk az örök élet

- Hogyan emlékszik vissza Teréz néni, mikor járt először templomban?

3 éves lehettem, amikor édesapámmal kézen fogva mentünk a templomba. De a hittel való első élményem kicsit későbbi, 6 éves koromból való. Emlékszem, az Aradi házban laktunk és vasárnap reggel édesapámat a jó Istenről faggattam. Édesapám elérékenyült, elhúzta a száját és megjelent a könny a szemében. Ez

nekem egy olyan bizonyosság volt, egy hitvallás, hogy Isten valóban létezik. Ebben az évben 1933-ban történt az is, hogy nagymisszió volt, a missziós keresztben is ott az évszám, lazarista atyák vezették. 1 hétig tartott, külön férfiaknak, külön a nőknek. Az atyák minden nap egy szép imádsággal fejezték be a szentbeszédet:

„Rövid az élet, biztos a halál, a rettenetes óra vajon hogyan talál? Egyetlen a lelkem, várja azt a vég, ha most meg nem mentem, lesz-e alkalmam még? Ó, irgalmas nagy Isten add szent kegyelmedet, hogy megmenthessem egyetlen lelkemet.”

Ez az imádság mélyen belém vésődött, azóta sem felejtettem el. Az egész életemet meghatározta. Ha nem tanultam volna hittant, akkor is hívő keresztény lettem volna. Úgy érzem, mindent megkaptam 6 éves koromban, ami az üdvösséghez kell.

» folytatás a 3. oldalon »

KARÁCSONY – 2015.

A történelem első karácsonyi éneke, amely egyszer s mindenkorra megszabta KARÁCSONY alaphangját nem az embertől eredő dicsőítő ének. Lukács evangéliuma szerint az angyalok énekeltek, akik a GYERMEK születésének hírhozői voltak.

"Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarátú embereknek."

Ez az ének mértéket szab meg. Segít, hogy megértsük mi is KARÁCSONY eredeti jó híre. Van benne egy *alapszó*, amely éppen a mi korunkban vált, válik különösen fontossá, jelentőssé - szinte minden másnál erősebben foglalkoztat bennünket, és ez a szó a BÉKE - a bibliai nyelv megfelelő szava a SALOM - mély értelmű, többet jelent a háború pusztai hiányánál. Jelenti az emberi dolgok, körülmények helyes állapotát - az üdvösséget, olyan világot, amelyben virágozik a testvériség és a bizalom, amelyből hiányzik a félelem, a nyomor, az alatomosság, a gyűlölet, a gonoszság. BÉKESSÉG a földön KARÁCSONY célja. Az angyalok éneke azonban ennek elébe helyez valamit, ami nélkül nem lehetséges tartósan megvalósulnia a BÉKEnek, és ez pedig az ISTEN DICSŐSÉGE. Ez a betlehemi üzenet: Az emberek közötti BÉKE ISTEN DICSŐSÉGéből fakad. Akinek fontosak az emberek és az ő üdvösségük, annak elsősorban ISTEN DICSŐSÉGÉre kell, hogy gondja legyen. ISTEN DICSŐSÉGE nem magán ügy, hanem közügy, ahol ugyanis az ISTENnek nincs becsülete az emberek között, ott az embernek sem lehet becsülete, és az élete a másik ember számára fabatkát sem ér! KARÁCSONYnak azért van köze az emberek BÉKÉJéhez, mert benne egészen új módon valósult meg ISTEN DICSŐSÉGE.

» folytatás a 2. oldalon »

Karácsony 2015.

»folytatás az 1. oldalról «

Legyen gondunk, hogy ember-voltunkban, általunk is megdicsőüljön az Isten. Álljanak előttünk példaként azok, akiket az Evangélium telepít Jézus jászla köré: Mária a szemlélődő, aki szívében hordozza a szavakat; József az Igaz, aki hall és lát; a pásztorok, akik szívük egyszerűségében fogadják a jó hírt, s indulnak azonnal a Gyermeek köszöntésére; a mágusok, akik minden fáradságot vállalva keresik a föld igazi Urát; végül Simeon és Anna, akik életüket a templomhoz kötötték, és az első között ismerték föl szívük tisztaságában a gyermekben az ígéretek beteljesülését, a Messiást. Karácsony képéhez hozzátartozik az ajándék is. Betlehemes játékaikban a pásztorok azon tanakodnak, mit vigyenek magukkal ajándékként a Gyermekeknek. Ugyan ez a témája a keleti Egyház egyik karácsonyi himnuszának is: „Mit hozzunk néked, Krisztus Istenünk, amiért megjelentél a földön, mint ember, érettünk, mert minden általad teremtett lény és dolog hálaadást mutat be néked: az angyalok éneket, az ég csillagot, a bölcsek ajándékokat, a pásztorok csodálatot, a föld istállót, a puszta jászlat, mi pedig emberek, szűz anyát. ”

MÁRIA tehát *ajándék*, akit mi emberek Krisztusnak adunk. Ez azonban annyit is jelent, hogy az embertől az Úr nem valamit akar, nem százalékokat és teljesítményeket vár és kíván, hanem az ember *szívét*, létét egész önmagát. Hitünket kívánja, hitünkéből életünket és életünkéből pedig azokat az adományokat, amelyeket az utolsó ítéletkor kérnek majd számon: -tápláltuk e az éhezőket?-oltottuk e szomját a szomjazónak? -betakartuk e a mezítelent? -részvételt voltunk e az ínségtszenvedő iránt? Mit hozzunk neked krisztus? Próbáljuk meg önmagunkat, a hitünket hozni legalább a néma lélektől megszállott fiú apja módjára: *"Hiszek, Uram, segíts hitetlenségemben!"* S ne feledkezzünk meg testvéreinkről, akikben az ő szenvedése jelenik meg a földön. A keleti Egyház karácsonyi ikonja már a IV. században elnyerte végleges, kánoni formáját. Az ikon a teljes karácsonyi misztériumot ábrázolja: Karácsony és Húsvét, jászol és kereszt, Ószövetség és Újszövetség összetartozását; a mennynek és a földnek találkozását, amelyet az angyalok és a

pásztorok szolgálata képvisel. Az ikonon különleges szerep jut Szent Józsefnek. A kép középpontjától kicsit távolabb ül, mélyen elgondolkodva. Előtte a *kísérő* áll pásztornak álcázva és a liturgia szövege szerint így beszél hozzá: *"Ahogy botod nem hajthat vesszőt, ahogy egy öregember nem lehet apává, ugyan úgy egy szűz sem szülhet."* A liturgia még hozzá teszi, József szívében a kétségek vihara tombolt, de a SzentLÉLEKTŐL megvilágosítva mégis ezt énekelte: *"Alleluja!"* József alakjában az ikon *drámát* jelenít meg, a mi drámánkat, amely újra meg újra visszatér. A *kísértő* újra meg újra ezt súgja: Csak a látható világ létezik, Isten emberré levése nem lehetséges, és nincs szűztől való születés - nevetséges ez az egész. Tagadása ez annak, hogy Isten ismer minket, hogy szeret bennünket, hogy jelen van és tud hatni ebben a világban. Ez a mi korunk kísértése is. Kérjük Istent, hogy a mi szívünkbe is küldje el a SZENTLÉLEK világosságát, hogy az ő segítségével kiléphessünk szűkösségünkéből, önfejlésünkéből, és megláthassuk az ő világosságát és énekelhessük alleluja - Krisztus valóban megszületett, az isten Fia emberré lett - örvendezzünk! AMEN

Kiss Domonkos OSB

AZ ALPOKTÓL A BALATONIG (A MÁRIAZELLI KEGYSZOBOR MÁSOLOGATA TIHANYBAN)

A tihanyi „Celli Szűz” szobor történetének ismertetése a XII. századra nyúlik vissza. Nem Tihany, nem Celldömölk, de még csak nem is Mariazell az eredeti Mária szobor otthona, hanem egy ősi bencés apátság Stájerországban – Sankt Lambrecht, melyet 1076-ban alapítottak. Ennek az apátságnak a szerzetese volt a missziós lelkű Magnus, aki Krisztus evangéliumát indult el hirdetni 1157-ben a mai Mariazell vidékére, az ott élő hegyi pásztorok és favágók közé. Erre az útra vitte magával télvíz idején a hársfából faragott, 52 cm magas Mária szobrot, akinek jobbján a kisgyermek Jézus ül, kezében két gyümölcscsel, egyik kezében almával – a bűnbeesés szimbólumával, másikban fügével – a megváltás gyümölcseivel.

Magnus szerzetes december 21-én érkezett meg Mariazell vidékére, a téli napforduló idején. Útját egy nagy szikla zárta el, ezért nem tudott tovább menni. Amikor az emberi erőfeszítés kudarcot vallott, Mária közbenjárását kérte Istennél. A szobrot a sziklára helyezve imádkozott, amikor is a tömb kettéhasadt és újra szabad utat adott Isten emberének. Ezen a helyen épített Magnus hajlékot (cellát) a most már csodatevő szobornak és magának. Ettől kezdve először csak a környékbeliek tisztelték Mária és a kis Jézus ábrázolását, később azonban híre és hatása túlnyúlt nem csak Stájerország de Ausztria határain is. A kegyszoborról később elkezdtek készíteni másolatokat, csak a történelmi Magyarország területén több mint 50 másolat ismert, melyek közül a legismertebb a celldömölki. Innen hozta magával Tihanyba 1760-ban a „Celli Szűz” tiszteletét és vele együtt annak másolatát Vajda Sámuel a celldömölki bencés, a későbbi tihanyi apát. A kegyoltár és a kegyszobor másolat idestova 255 éve elválaszthatatlan része és büszkesége tihanyi templomunknak.

Idén az alapítás napján december 21-én a reggeli roraté szentmisét ennél az oltárnál ünnepeljük, kiegészítve azzal a régi mariazeili szokással, hogy ezen a napon és Sz. Mária születésének napján, szept. 8-án a kegyszobor díszes ruha nélkül van. A magyarázat nem bonyolult, miért nincs rajta ruha, hiszen az alapításkor sem volt még ruhája. A kegyszobor öltöztetésének szokását a barokk kor hozta magával.

Tegyük újra élővé ezt a szép hagyományt, és imáinkkal kerüljünk közelebb az Istenszülő Máriához. *Gáspár Adalbert OSB*

Célunk az örök élet

» folytatás az 1. oldalról »

Soha nem volt probléma a templomba járás. Emlékszem, májusi litániák voltak, és mi egész nap kint voltunk szőlőt kötözni. Első harangszóra értünk haza, a lábam földes volt, megmosni nem volt idő, de cipőt se húzhattam rá. Ezért úgy mezítlábasan szaladtam a templomba és hátul a szenteltvíz tartónál térdelve hallgattam végig a litániát, nehogy meglássák a piszkos lábamat. Csupán egyszer mulasztottam el a szentmisét. Éppen ágyneműt varrtam, amikor hallottam az első harangszót. Gondoltam, most fontosabb a varrás, ma nem megyek el a templomba. De amikor már a beharangozás volt, elsírtam magam, hogy lemaradtam és nagyon bántott a lelkiismeret. Azután bármit dolgozhattam otthon, soha nem helyeztem a szentmise elébe. Ha paradicsomot vagy lekvárt főztem éppen, inkább levettem a tűzről, de elmentem a templomba.

- **Teréz néni a Rózsafüzér társulat vezetője is. Mit jelent önnek a rózsafüzér imádkozása?**

1941-ben történt, hogy édesapám szekérral jött hazafelé, de megcsúszott a sáros úton és sérvet kapott. Szerette volna, hogy mire jön a tavasz, megműtik. A Veszprémi kórházban sokan voltak, és hideg is volt. Valószínűleg itt fázott meg. Miután hazajött nem gyógyult, csak köhögött, egész évben hőemelkedése volt. Kiderült, hogy a tüdején folt van, penicillin pedig abban az időben még

nem volt. Budapesten, a Szent János kórházban műtötték meg. Utána jól érezte magát, küldtünk neki ruhát, amiben haza jöhet. De hamarosan megjött a távirat, édesapám elhunyt. Én vettem át, 15 évesen. Édesanyám akkor is a szőlőben dolgozott. Amikor hazaért és megtudta mi történt, összeesett. Attól félttem, ő is utánamegy. Esperes atya vigasztalt bennünket, kérte, imádkozzuk a Rózsafüzért. Édesanyámat ez tartotta életben. Azóta is folyamatosan imádkozzuk, ez volt az egyetlen reményünk, vigaszunk nyomorúságunkban, szegénységünkben.

Amikor férjhez mentem, házasetetünk megkezdése előtt férjemmel együtt letérdeltünk, úgy imádkoztunk egymásért, szüleinkért leendő gyermekeinkért. Horváth papáéknál laktunk a nagyszobában. A mi bútorainkon kívül volt még benne egy ruhásszekrény és egy ágy, miben anyósomék ruhái, ágyneműi voltak. Ahogy születtek a gyerekek, egyre kisebb lett számunkra a hely. Házat akartunk építeni, mint ahogy nagyon sokan a faluban a háború után. Hétféteken, főleg vasárnap jártak ki az emberek követ fejteni a házépítéshez. Én ekkor azért imádkoztam, hogy vasárnap ne kelljen házat építeni. Férjem az Üрге-dombi terület szántása közben észrevette, hogy sok benne a kő. Kicsit mélyebbre ásva meg is találta a kőréteget, amit munka után (a hajógyárban dolgozott) kibányászott, ebből épült fel a házunk és legalább annyit még el is adott. Ennek az árából és kölcsönből tudtuk megvenni a többi építési anyagot. Nem volt könnyű, hiszen ahogy nőttek a gyerekek, minden pénz elment az építkezésre, Imre férjem pedig el szeretne volna végezni a szakközépiskolát. A napjai úgy teltek ilyenkor, hogy megjött a gyárból, nekiállt követ fejteni, majd este lefekvés után tanult. Végül a ház is felépült és a kertészeti szakközépiskolát is elvégezte jó eredménnyel, úgy, hogy vasárnap soha nem építkeztünk. Ekkor írtam egy levelet a rádióknak, melyben leírtam milyen nehéz körülmények között élünk. A minisztériumból jöttek ki hozzánk körülnézni. Ez után a levelem alapján nem csak mi kaptunk GYES-t, hanem azok is, akik nem „dolgoztak”. Egy felszámolás alá került hévízi üdülőből hoztak szőnyeget, függönyt és bútorokat, teljesen berendezték a házat. Így talált meghallgatásra imádságom és vasárnapi munka nélkül így segített meg minket a jó Isten. Annak idején szerettem volna elmenni a tanácshoz is dolgozni, de azt mondták, nem tudok takarítani. A múzeumban Balogh Pista bácsi volt akkor a gondnok, oda vettek fel. Minden nap reggel 4 órára kellett mennem felmosni a folyosókat. A napfelkeltéket ott csodálhattam minden reggel a „Sóhajok ablakánál”, ahol hálát adhattam a jó Istennek, hogy ebben is részem lehet.

- **Gyakran tetszett Budapestre is járni, imádkozni. Ennek mi a története?**

Egyszer, talán 1997-ben a rádióban hallottam, hogy a budapesti Szent István Bazilikában minden csütörtökön imádkozással egybekötött virrasztást tartanak hazánkért, Magyarországért, este 8 órától másnap reggel 5 óráig. Fogtam magam, csütörtökön felültem a vonatra, Imre fiamat megkértem, várjon a Déli-pályaudvarnál, és kíséren el a Szent István Bazilikához. Imre első alkalommal elkísért, utána mindig egyedül mentem 10 éven keresztül, amikor csak tehettem, hiszen ebben az időben a Regében dolgoztam. Természetesen a sok utazás alatt sok bonyodalom is történt, előfordult, hogy rossz vonatra szálltam. Akkortól maradtam már itthon, amikor a vihar fákat döntött a sínekre, megállt a közlekedés.

- **Mint az egyházközség doyenje, és bátran állíthatom, még most is legaktívabb tagja, milyen üzenete van Teréz néninek az egyházközség tagjai felé?**

Én csak a saját életemről tudok beszélni, szegények voltunk, én egy szekéren születtem. De a zsebemben mindig ott van a rózsafüzér. Nekünk ez az egyetlen reménységünk, orvosságunk, amely sok kilátástalan helyzetből kisegített, szegénységben, nyomorúságunkban vigaszunk volt. De azt tudnám mondani, mindenki úgy irányítsa a maga életét, hogy elnyerje az örök életet, hiszen földi létünk csak átmeneti. Célunk az örök élet!

Teréz néniel Csizmazia Zsolt beszélgetett

Légy önmagad!

Egyszer a király sétára indult a királyi kertben. Nyomasztó látvány tárult elé: hervadó virágok, fonnyadó bokrok, kiszáradt, korhadó fák.

A tölgyhöz fordult. - Elszáradtam, mert nem tudok olyan magasra nőni, mint a fenyő - mondta a tölgy.

A fenyőre nézett.- Korhadok, mert soha nem fogok szőlőt teremni, mint a szőlővessző.

A szőlőhöz lépett: - Megfonnyadtam, mert soha sem tudnék úgy virágba borulni, mint a rózsabokor.

Egyetlen egy étellel teli, viruló, virágzó növényt talált a kertben, az árvácskát. - Azt gondoltam, - szólt az árvácska - amikor elültettél, árvácskát akartál. Ha tölgyet akartál volna, tölgyet ültettél volna. Ha szőlőt, akkor szőlőtőkét. Ha rózsát, akkor rózsabokrot. Azt gondoltam, mivel úgysem lehetek más, mint ami vagyok, hát azzá leszek legjobb tudásom szerint.

(Forrás: Laudetur.hu)

Szent Márton nyomában a tihanyi óvodásokkal

November 10-én, Szent Márton ünnepének közelében kis lámpásokkal (a középsősök libajelmezben) vonultunk a tihanyi templomba.

A három csoport az óvá nikkkel és dadusokkal énekelve haladt a Pisky sétányon. Nagy volt a kíváncsiság, hiszen nem mindenki ismerte a templomot belülről. Belépve megilletődöttek, ámulva lépegettek a szentély felé. Amíg Zsuzsa néni egyesével meggyújtotta a gyermekek által díszített kis lámpákat, addig Magdi óvá néni vezetésével körbejártak, Szent Mártonról énekeltek. Felemelő érzés volt! A háttérben egy-egy szülő, nagyszülő könnyezve figyelte a kedves történéseket.

Majd biztonságba helyezték a lámpácskákat és elhelyezkedtek az első padsorokban. Ezután következtem én: elmesélni a hallgatóságunk Szent Mártonról azokat a lényeges ismereteket, amelyek naggyá, szentté, tiszteletreméltóvá tették őt. Nagy hatású volt a díszes püspöksüveg, amelyet Csizmazia Zsolttól kaptam kölcsön. Egy-egy érdekesebb szót, szókapcsolatot megismételtem az óvodásokkal, pld. püspöksüveg, „túri” (Toursi) Szent Márton püspök, pogányok stb. Nagyon élvezték. Külön öröm, hogy a következő hittanórán boldogan sorolták, mit hallottak Szent Mártonról a templomban.

A kis ünnepség végén a hittanosokkal még maradtunk, hogy a tanult imádságokat, énekeket odaajándékozzuk az oltár ill. a Szűzanya szobor elé. Itt vált igazán élővé az ima, a Mária ének, a Szentlélek kiáradása.

Boksay Györgyné Éva néni

RÓZSIKA

Annakidején, mikor még a hidegek is hidegebbek voltak, a 6 órás hajnali misékre indulva sokszor szembesültünk azzal, hogy az esti ónos eső reggelre jégpáncéllá változtatta az utakat. Ilyenkor édesanyám elővette a régi, vastag zoknikat és a cipőnkön kívülre felhúzta. Így aztán vigyázva, de biztosan odaértünk a misére. Hazaérve jólesett a forró tea és a vasárnapról maradt rozsika. Egyszer előfordult, hogy még a legnagyobb óvatossággal sem merészkedtünk ki az utcára, hanem otthon maradtunk. Mail atya később mesélte, mennyire megdöbbsent, hogy aznap senki sem volt a misén és addig nem is értette, míg el nem indult reggel a postára. Hogy aztán milyen gyorsan ért le, én nem tudom...

A hozzávalókból gyúrt linzertésztát készítünk, három cipóba osztjuk és az egyikbe belegyúrjuk a kakaót. Az egyik világos cipót kinyújtva tepsibe tesszük, rákenjük a baracklekvárt, majd ráterítjük a kakaós lapot. Erre ugyancsak baracklekvár kerül, végül ráborítjuk a másik világos lapot. Közepes lángon szép barnára sütjük. Amíg sül, 2 tojás sárgáját 16 dkg porcukorral sima, kenhető állagúra keverünk és a kisült tésztára még forrón rákenjük.

- Hozzávalók:**
 45 dkg liszt;
 20 dkg margarin;
 15 dkg porcukor;
 2 dkg kakaó;
 1 citrom reszelt héja;
 1 dl tej;
 1 cs sütőpor;
 1 tojás,
 baracklekvár

Minden Kedves Olvasónknak Áldott Karácsonyt és Kegyelmeiben Gazdag Boldog Új Évet Kívánunk!

HANGVERSENYEK:

Kiss Zsolt Karácsonyi orgonahangversenye:

December 26. 16.00

Mali Katalin újévi hangversenye:

2016. január 1. 16.00

ADJ, URAM, ÖRÖK NYUGODALMAT NEKIK!

2015. nov. 2. Szabó Gyula Szabó Erzsébet férje

2015. nov. 6. Farkas Ilona Horváth József özvegye

TETŐTÉRI ESTÉK 2016.

Január 15. 17.00
Korzenszy Richárd OSB:
Ősz és tavasz között
 Rendhagyó irodalomóra

Február 19. 17.00
Lothringer Éva:
Családi gubanc-bogozó

Március 11. 17.00
Wacha Imre:
A stílus: Az ember

PROGRAMOK:

Ökumenikus istentisztelet
Január 18. 17.00
 Igehirdető: Béres Tamás evangélikus lelkész

Szent Benedek Atyánk tavaszi ünnepe:
Március 17. 17.00

Nagybőjti lelki nap:
Március 19. 10.00

Szent Háromnap:
Március 24 – 26.

A TIHANYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG IDŐSZAKI LAPJA
 A kiadásért felelős:
 Dr. Korzenszky Richárd OSB
 Szerkesztik:
 Barkó Ágoston OSB
 Bozóky Ágota
 Cs. Török Hanna
 Csizmazia Zsolt

TIHANYI BENCÉS APÁTSÁG

„...mert Isten szeretet.”

(I.János 4:8/b.)

Kedves Testvérek! Tisztelt Olvasók!

Idősebb emberek sokszor mondják, hogy az ő fiatal korukban, nem úgy ünnepelték az adventet és a karácsonyt, mint manapság. Akkor nem úszott fényárban az egész város és nem hívták fel a

figyelmet különböző reklámokkal a vásárlásra. Az ünnepi várakozás elsősorban a lelkekben ragyogott fel. A fényt, az adventi koszorún és a karácsonyfán, a békés lángú gyertya adta, amely az emberek szívét is melegséggel töltötte meg. A gyertya, Krisztus szimbóluma volt ugyanis mindenki számára, amely meg-semmisül miközben fényt és meleget ad, - mint ahogy az Üdvözítőnek is meg kellett halnia, hogy az embereket megváltsa a bűneikből. Régen nem volt lehetőség arra, hogy méregdrága ajándékokkal lepjék meg egymást az emberek. Nem is volt erre szükségük, hiszen egyszerű ajándékaikat a legszebb dologgal, a szívből fakadó szeretettel csomagolták be. A világ sajnos jócskán megváltozott körülöttünk! Ma már nem az igazi emberi értékekre figyelünk, mint amilyen a szeretet, a becsület, a tisztesség, és az Istenbe vetett hit, hanem teljesen mást tartunk fontosnak. Éppen ezért nagy dolog az, ha egy gyüle-kezetekben, Isten színe előtt együtt lehet szeretet-ben, szegény és gazdag, idős és fiatal, idegen és közeli jóbarát egyaránt.

A mai világ tele van reményvesztett emberekkel, olyanokkal, akik valami miatt megrendültek hitükben, vagy még meg sem érezték annak jó illatát. Egy idő után

azonban mindenki rájön a lényegre, - arra, hogy minél távolabb kerül a hittől, s ez által Istentől, annál inkább kiüresedik az élete. Muszáj ezen változtatni! Ezekben a hetekben, felekezeti hovatartozástól függetlenül, mindenki készül karácsony ünnepére. A bennünk rejlő különbségek pedig, egyetlen valóságra irányítják a figyelmünket: az örök Szeretetre. **„Aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg Istent, mert Isten szeretet.”** A Teremtő Isten a Megváltó Krisztus elküldésével adott értelmet az ember életének. Ezért várjuk az ő érkezését, ezért készítjük az ő útját, és ezért egyengetjük az ő ösvényeit. Mert, mi is valójában a karácsony titka? Az, hogy megmutassa a szeretet útját, és megváltsa életünket. A szeretetet nem lehet ráerőszakolni senkire és nem lehet törvénybe iktatni. A szeretetet csak adni, ill. kapni lehet! Erre nyílik lehetőség a mostani időben. Az adventi időszak minden egyes napja kiváló alkalom arra, hogy lelkünket megtisztítsuk és kapcsolatainkat rendezzük...az emberekkel is, és az Úr Istennel is!

Soha ne feledjük el vallani, a Biblia gyönyörű vezérigéjét: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Ezzel a tudattal leljük meg örömeinket szereteteinkben, embertársaikban, és abban a Krisztusban, aki maga a nagybetűs ADVENTUS!

*Áldást és békességet, kegyelemteljes karácsonyi
ünnepszentelést,
és Istentől megáldott békés újévet kíván:*

Császár Attila esperes

REFORMÁTUS ISTENTISZTELEK RENDJE:

December 20-án, Ádvent IV. vasárnapján, 14 órakor

December 25-én, Karácsony I.napján, 16 órakor !

Ünnepi Istentisztelet Úrvacsoraosztással

2016.január 1-jén, Újévi Istentisztelet, 14 órakor